

Cấu Trúc Của Vũ Trụ Và Chúng Sinh (1)

Kalama tri ân bạn thuongthoicogidau ghi chép.

[08/03/2026 - 03:28 – thuongthoicogidau]

Sáng nay như hồi đêm hôm qua chúng tôi giới thiệu, mỗi ngày chúng ta học một chữ và tôi mong rằng mỗi một chữ chúng ta học một ngày trong 6 giờ đồng hồ. Thì sáng nay chúng ta học về cái chữ đầu tiên là cái chữ vũ trụ, bắt buộc phải học vũ trụ trước. Vì sao? Vì chúng ta phải xác định được là mình đang ở đâu, và cái hành tinh của chúng ta, cái vũ trụ mà chúng ta đang có mặt, nó có vị trí như thế nào trong cái gọi là cái cõi pháp giới, cõi hiện hữu. Đức Phật không có nói cho mình biết là con gà có trước cái trứng hay là cái trứng có trước con gà mà ngài chỉ nói rằng muốn có con gà thì phải có cái trứng và muốn có cái trứng thì phải có con gà. Ngài chỉ nói vậy thôi. Còn cái chuyện mà cái nào có trước thì nó không cần thiết. Các vị đồng ý cái đó không? Cái chuyện mà cái nào có trước thì cái đó không cần thiết. Mà cái quan trọng bên đây đó là cho mình biết là muốn có cái trứng thì phải có con gà. Muốn có con gà thì phải có cái trứng.

Nói như vậy có nghĩa là từ vô thủy luân hồi. Từ vô thủy, cái thủy trong tiếng Hán “thủy” có nghĩa là cái điểm bắt đầu, từ vô thủy luân hồi chúng ta có mặt trong cái trời đất này với ba thứ hành trang đó là:

- cái tiền nghiệp

Tiền nghiệp có nghĩa là những cái nghiệp thiện ác, những gì mà mình nói làm và suy nghĩ thiện hoặc là bất thiện thì đó gọi là tiền nghiệp

- khuynh hướng tâm lý

Còn cái khuynh hướng tâm lý có nghĩa là cái tendency, cái tendency của mình, mình hướng về cái gì thì cái đó được gọi là cái khuynh hướng tâm lý.

- môi trường sống

Môi trường sống là cái environment có nghĩa là do cái tiền nghiệp, do khuynh hướng tâm lý mà hôm nay này chúng ta có mặt ở trong cái môi trường như thế nào.

Thí dụ như tại sao chúng ta ở Châu Á mà không ở châu Âu, tại sao chúng ta ở châu Phi mà không ở châu Mỹ? Rồi ngay trong đất nước Việt Nam thì có người ở vùng sâu vùng xa, biển đảo biên giới không có điều kiện tiếp xúc với ánh sáng văn minh. Có người sinh ra đã ở Sài Gòn, Hà Nội, Hải Phòng, Đà Nẵng. Tại sao vậy? Thì cái đó là do tiền nghiệp và do cái khuynh hướng tâm lý. Hai cái đó nó cộng lại nó mới dẫn đến cái chuyện kiếp này chúng ta sanh ra trong cái môi trường nào. Như vậy chót lại có ba thứ đó là tiền nghiệp, khuynh hướng tâm lý và môi trường sống. Do ba cái này chúng ta mới có mặt ở trong cái trời đất này nha. Đó là một chuyện.

Chuyện thứ hai nghe cho kỹ chỗ này. Càng nhiều điểm tương đồng, thì chúng ta càng có cơ hội ở gần nhau. Rồi cái điểm tương đồng đó không hẳn chưa chắc là do cái tình cảm mà miễn là nó giống thôi. Nó có điểm giống. Thí dụ như tôi có kiếp trước tôi có cái nghiệp sát, có cái nghiệp sát sinh ấy, cho nên tôi phải sinh ra trong một cái môi trường nào đó để tôi thừa hưởng cái gen di truyền để mà tôi bị yếu mệnh hoặc là cũng do nghiệp sát mà tôi sinh ra trong một gia đình rất là ổn định về sức khỏe nhưng mà tôi phải bị tai nạn. Cho nên hôm nay chúng ta cũng biết được ung thư nó là một cái bí mật sinh học có nghĩa là không phải ai trong cái dòng họ nó cũng bị ung thư và tôi biết có trường hợp cả dòng họ đều có khuynh hướng đều có cái di truyền là bị ung thư ruột nhưng tự nhiên trong đó nó nảy ra có một vài người bị ung thư não, ung thư gan. Đây cái đó là cái tiền nghiệp nó khiến như vậy. Nó cũng là điểm tương đồng. Tương đồng chỗ nào? Tương đồng ở chỗ miễn sao anh chết không thoải mái và anh không có sống thọ. Như vậy thì do cái tiền nghiệp, do cái khuynh hướng tâm lý mà chúng ta có điểm đồng hay là không đồng rồi gặp nhau ở trong một cái vùng trời đất nào đó.

Rồi bây giờ tôi đang nói về vũ trụ nè. Tôi không hề có ý bắt tất cả bà con ở đây phải chấp nhận những cái quan điểm mà đi ngược lại kiến thức khoa học. Cho nên khi chúng ta học về Phật pháp nhớ cái này quan trọng nè. Học về Phật pháp á là chúng ta tập trung, tập trung vào cái gì mà mình thấy có lợi ích. Tập trung vào cái gì mình thấy nó không phản lại tinh thần khoa học. Và đại kỵ là học Phật

pháp vì tin sư phụ, tin ông thầy. Học Phật pháp chỉ vì tin Phật cho rằng học kinh Phật là có phước rồi cắm đầu tin vào cái mà chính mình thấy không thuyết phục. Đây là một cái chuyện đại kỳ của người Phật tử. Tôi nói thẳng thí dụ như bao nhiêu năm trời đi theo một cái pháp môn trì niệm một cái gì đó mà chính mình không hiểu ý nghĩa của nó thì đạo Phật kỳ hết đó. Cái đó phải đạo Phật. Không có một cái câu kinh nào đầu ngắn ba chữ hai chữ của Phật giáo mà lại cấm người ta tìm hiểu ý nghĩa của nó. Chuyện đó không có. Còn nếu mà có thì cái đó ko phải Phật pháp. Không có một chữ nào mà Phật cấm mình không được tìm hiểu ý nghĩa.

Vậy thì đi một vòng bây giờ tôi mới nói qua cái vũ trụ nè. Theo trong kinh Đức Phật dạy trái đất của chúng ta đó nó là một trong chín cái gọi là cái thiên thể. Thí dụ như gồm có thiên vương tinh, kim tinh, mộc tinh. Thì cứ trong một cái thái dương hệ nó gồm có một mặt trăng, một mặt trời và cái hành tinh của chúng ta và những cái ngôi sao khác thì cứ 1000 cái thái dương hệ như vậy. Đây quý vị thấy số 9 này không? Trong đây nó gồm có một mặt trăng, một mặt trời và sao hỏa, sao kim sao mộc. Và 1000 thái dương hệ của mình được gọi là một tiểu thiên thể giới. 1000 cái tiểu thiên đó là một trung thiên, 1000 cái trung thiên đó là một đại thiên. 10.000 cái đại thiên là nó ra một cái Phật xác. Xác này không phải là giết mà Buddha-khetta (बुद्धखेत्र) tức là zone là buddha zone. Cái Buddha zone 1000 mặt trăng, 1000 mặt trời như vậy đó. Nó là một tiểu thiên mà 1000 cái tiểu thiên nó là một cái trung thiên. 1000 cái trung thiên đó là một cái đại thiên. Mà 10.000 cái đại thiên như vậy đó là một Phật xác. Xác ở đây có nghĩa là zone hay là area, cái khu vực hoàng pháp của một đức Phật. Và ai là người đã phân chia cái này? Tôi nói là các vị giạt mình, ai? Chính là chúng ta. Tức là chúng ta có một cái điểm đồng nào đó chúng ta mới sanh ra trong cái miền Đông Nam Bộ, miền Tây Nam Bộ. Có một cái điểm đồng nào đó chúng ta cái điểm đồng nó càng đậm. thì chúng ta càng ở gần nhau mà điểm đồng nó càng nhạt á. Cái điểm tương đồng mà nó càng nhạt thì nó xa ra xa ra và cuối cùng phải có một cái điểm tương đồng nó phải ở cái mức độ nào đó chúng ta mới cùng có mặt ở trong cái hành tinh này. Xong chưa? Và từ đó nó cái điểm đồng nó nhạt dần dần. Miền sao mà chúng ta có mặt trong một cái Phật xác. Và một Đức Phật ra đời như vậy đó thì là hoàng pháp trong một cái Phật xác như vậy và có vô số cái Phật xác không đếm được. Nhưng mà trong kinh không có nói nhiều về các Phật xác khác bởi vì nó quá xa các vị tưởng tượng 1000 cái số 9 này nè, 1000 số 9 này mới ra một cái tiểu thiên, 1000 cái tiểu thiên nó ra một cái trung thiên, 1000 cái trung thiên nó ra một cái đại thiên mà 10.000 cái đại thiên như vậy nó là một cái khu vực hoàng pháp của một đức Phật. Và cái này mới quan trọng. Một cái phạm xác như thế này đó có nhiều lúc một a tăng kỳ đại kiếp không có Phật ra đời. Ở Phật xác khác thì có nhưng Phật xác này thì không. Một a tăng kỳ là cái gì? Là 10 lũy thừa 140 có nghĩa là một con số 1 và 140 con số không đại kiếp. Đại kiếp tức là kiếp trái đất. Trái đất bây giờ của mình theo người ta tính nó khoảng 5 tỷ tuổi đúng không? Và nó tồn tại thêm khoảng 5 tỷ năm nữa nó mất. Như vậy thì cái thời mình tính theo khoa học đi. Cái tuổi thọ của trái đất là khoảng 10 tỷ hoặc là hơn 10 tỷ năm. Nghe kịp không? Mà có nhiều lúc trải qua 10 lũy thừa 140 này không có Phật ra đời trong cái Phật xác. Nó hiếm vô cùng. Vậy cho nên trong kinh điển Pali Chúng ta không thấy trang hàng nào mà Đức Phật ngài khuyến khích người ta thành Phật. Tại sao? Cái người mà đủ cái hùng lực á nó quá hiếm đi. Cho nên nghe cho kỹ không có cái trường đại học nào trên thế giới là đào tạo ra Bill Gates đúng không? Bill Gate là tự phát đúng không?

Có nghĩa là học chương trình học chung nhưng mà ra đó có người được giải Nobel, có người hành tỷ phú, có người thì đi làm thuê cho văn phòng người ta đúng không? Đều từ trường Đại học ra. Đức Phật ngài dạy đạo giống nhau. Ngài dạy đạo giống nhau nhưng mà trong số những người hữu duyên thì cũng nghe cái lời dạy đó mà họ khởi lên cái tâm đại bi. Đại bi là sao? Họ thương muôn loài không được học cái này. Mà họ thấy có rất nhiều người muốn thoát khổ mà không có khả năng tự bơi thì bắt buộc họ nguyện thành Phật để mà họ giúp mấy người đó. Mà giúp bằng cách nào? Giúp đây không có nghĩa là hà hơi, tiếp sức phù phép cho người ta giác ngộ mà ngài chỉ hỗ trợ cho những người đã có tu tập mà không có tự bơi được. Bởi vì mình có một cái chứng minh rất là thuyết phục. Nếu mà chư Phật có khả năng mà độ hết mọi người như ý các ngài muốn thì chúng ta hôm nay đâu có ngồi ở đây.

Phật lực thì vô biên, Phật tâm thì vô cùng, Phật trí thì vô lượng. Ba cái vô này cộng lại không độ được người vô duyên. Phật lực thì vô biên, Phật trí vô cùng, Phật tâm vô lượng không độ được

người vô duyên. Có nghĩa là nếu hôm nay mà chúng ta không có tu học thì đời sau sanh ra có bao nhiêu chư Phật ra đời thì mình cũng chỉ là những con ong bướm bướm mà bay ngang một cái ngọn núi thôi. Núi là núi mà ong bướm là ong bướm. Con ong bướm nó chỉ đi tìm hoa thôi chứ còn nó không có biết gì đến sự có mặt của ngọn núi. Có rất nhiều người đã gặp Phật nhưng mà Phật nói gì họ cũng không hiểu. Cho nên là Phật tâm vô lượng, Phật lực vô cùng, Phật trí vô biên không được người vô duyên là chỗ đó. Và tôi đang cân nhắc nếu mà cái vũ trụ quan này mà tôi nói vắn tắt được thì tôi sẽ nói qua cái chữ khác cho bà con có khái niệm. Như vậy hiểu chữ Phật xác chưa? Có nghĩa là tất cả chúng ta trong lớp này đang có mặt ở trong cái Galaxy này trong cái thái dương hệ này và thái dương hệ đó đó nó chỉ là một phần của ngàn tỷ thái dương hệ khác nghe kịp không và nguyên một cái khối ngàn tỷ đó đó là có nhiều lúc trải qua 10 lũy thừa 140 đại kiếp không có Phật mà mỗi một đại kiếp như vậy mình giả định là 10 tỷ năm nó lâu như vậy rồi và tại sao nó hiếm như vậy là vì những lý do sau đây một là trí hai là bi?

Nói trí trước đi. Nói trí trước. Ai sanh ra trong đời này cũng tự hiểu rằng cái ác nghiệp, cái tánh xấu nó nhiều hơn tánh tốt đúng không? Mà nếu mà cái xấu nhiều hơn cái tốt có nghĩa là cái chuyện mình làm chuyện bậy nhiều hơn chuyện tốt đúng không? Rồi mà nếu chuyện bậy nhiều hơn chuyện tốt thì mình đề ra là mình khổ nhiều hơn mình sướng đúng không?

Rồi mà trong số những người khổ có bao nhiêu người khi mà khổ họ nghĩ ra cái cách thông minh để thoát khổ, đa phần là nghĩ ra cái cách tầm bậy không à cho nên đừng trách tại sao đời là biển khổ là chỗ đó. Rồi cho nên khổ trong kinh nói tất cả phạm phu giống như một đám bò khát nước đi uống nước muối vậy đó tức là khát nước mà đi uống nước muối thì không giải quyết được. Chúng ta để ý coi khi nào chúng ta buồn chúng ta giải quyết cái cái buồn đó bằng cách nào. Thay vì cái buồn đó là mình kiếm chỗ mình tĩnh tâm mình tư duy đúng không? Mà đa phần buồn là đi bài bạc, mua shopping. Tôi biết có một cô Phật tử càng buồn càng mập. Bởi vì cổ trị bệnh buồn bằng cách là ăn. Có người buồn quá ngủ, có người buồn quá say, có người buồn quá shopping. Rất là hiếm. Tôi không phải hiếm mà tôi chưa gặp người quen nào của tôi buồn là đi đọc kinh sách ngời thiên. Tôi chưa từng gặp. Tôi chưa từng gặp. Hiếm vô cùng nha. Rồi cho nên cái chuyện đầu tiên là trí. Cái số người mà có được cái trí á mà tìm ra được cái hướng giải quyết rất là khó nha.

Rồi thứ hai là BI nghe cho kỹ. Trên đời này tất cả chúng sanh từ con giun con dế cho đến chúng sanh cao cấp nhất đều nằm gọn trong năm hạng chúng sanh sau đây. Một là chỉ biết mình không biết ai ngoài ra. Cái hạng này có không? Bước ra mà sân nhòm con chó con mèo nè chỉ biết mình nó thôi. Hạng thứ hai nó chỉ quan tâm đến những cái đối tượng nào mà liên hệ đến cái quyền lợi của nó, tình cảm của nó, cảm xúc của nó thôi. Có không?

Thí dụ như tôi biết có rất nhiều người tệt với cả thiên hạ chỉ tốt với vợ con như cha mẹ mình thôi. Có không? Có tức là tệt với cả thiên hạ chỉ biết người của mình thôi. Đó là hạng thứ hai. Hạng thứ nhất là chỉ biết mình thôi. Hạng thứ hai là chỉ biết những người nào có quan hệ liên quan đến quyền lợi, cảm xúc, tình cảm với mình. Hạng thứ ba có khả năng quan tâm tới người dung. Có nghĩa là đi đường thấy người ta khổ biết chạnh lòng trắc ẩn đi vào chỗ từ thiện mở cô viện dưỡng lão, thấy người nghèo khổ cơ nhỡ biết xúc động. Thì cái hạng này được gọi là hạng thứ ba có nghĩa là biết bận tâm đến kẻ người dân nước lã, không thân không thù. Hạng thứ tư là có khả năng thương được bạn của kẻ thù. Bạn kẻ thù là sao? Tôi ghét cái cô này nè cho nên thấy cô chơi thân ai là tôi đã không ưa rồi. Cái đó có không?

Tôi ghét cô cho nên tôi thấy cô chơi thân ai là tôi không ưa rồi đó. Và cái này á nó còn lớn chuyện nữa đó là chính trị văn hóa tôn giáo đều như vậy hết. Có không? Tôi nói luôn chuyện thiệt của tôi ở Mỹ người ta lái xe hay treo Chúa với Phật ở trong xe đó. Mà tôi đi ngang thấy cái xe này treo Chúa cái tôi ghét kìa. Đừng có cười. Có không?. Hoặc là em nào tôi gặp mặt thấy cây thánh giá là tôi đã không ưa rồi. Mà không được như vậy. Không có được như vậy. Hạng thứ năm thương được kẻ thù. Thương được kẻ thù tức là nó giết cha mình trước mặt mình mà mình vẫn xót thương nó được. Thì trong kinh nói cái hạng thứ năm này nè mới đủ cái đại bi nguyện thành Phật. Mà trong năm hạng này các vị thấy hạng thứ năm là hiếm phải không? Nó giết cha mình, ruột của cha đổ trước mặt mình mà mình vẫn xót thương nó. Xót thương cái đứa đâm bổ mình á. Tức là trong kinh nói Bồ Tát á khi mà nhìn chúng sanh giống như bà mẹ nhìn con. Đứa nào dễ thương thì mẹ nhìn nó là đứa con ngoan. Còn đứa nào hư đốn thì mẹ nhìn nó là đứa con hư. Nhưng mà đều là con của mẹ hết. Phải có

khả năng này mới mới nguyện thành Phật được. Như vậy thì mình thấy chỉ riêng cái trí và bi đó thì muốn thành Phật không phải dễ. Vì sao vậy? Vì đa phần chúng ta sống theo cái bản năng cái chữ phạn á, chữ chúng sinh ấy nó là chữ Sattva. Chữ Sattva này nó có nghĩa là stick. Stick là cái gì ta? Động từ stick là gì? Là dính. Đụng đâu dính đó. Dính có hai cách. Dính bằng cách là thích và dính bằng cách là ghét. Ghét có phải là một cách dính không?

Tôi ghét cô bác tôi đem cô vào trong giấc ngủ được không?

Cô biết 2:00 sáng tôi ngủ không được cô biết không?

Tôi nhớ các bản mặt cô, tôi ngủ không có được. Cái đó có phải là dính không?

Nhiều người cứ tưởng dính là thương. Nó mới có 50% thôi. Mới có 50%. Ghét cũng là một cách dính. Có bao giờ mình ghét ai đến mức mình ăn ngủ không được mình bị loét có không giận chồng giận vợ giận bạn bè giận gia đình đến mức mà bị suy nhược thần kinh mất ngủ, lở loét bao tử có cái đó là một cách dính. Còn cái mình thương thích một người một vật nào đó cũng là một cách dính mà chữ Sattva là chúng sanh là cái thứ gì mà nó là cái thứ dễ dính nhất đụng đâu dính đó con mắt mình nhìn cái gì mình cũng có thể dính. tai nghe mũi ngửi lưỡi nếm tư duy cái gì cũng có khả năng dính hết thì nó gọi là chúng sinh. Nhớ không? Mà Bồ Tát là gì? Là người có khả năng tháo gỡ những cái những cái dính đó. Khi ngài trong kinh nói khi ngài sanh ra đời mà sanh ra trong một cái gia đình giàu có ngài cũng làm ăn như mình vậy đó. Nhưng có một lúc nổi đó tự nhiên ngài nghĩ không lý nào đi làm để sống, sống để đi làm, làm để sống sống để đi làm như vậy rồi cuối đời nó đi về đâu? Bồ Tát luôn luôn biết đặt dấu hỏi. Còn chúng ta thì không. Cho nên Mỹ câu rất là hay. Số 8. Đây phải số 8 không ta? Số 8 mà cộng với Why là mấy?

Có nghĩa là một người 8 tuổi mà biết đặt dấu hỏi WHY hiểu không?

Tại sao tôi thế này, tại sao cái chuyện đó nó như thế kia? Tại sao cái người này khổ? Tại sao người này vui? Tại sao và tại sao? Thì đầu anh 8 tuổi mà anh biết cộng với WHY thì anh đã là 80. 80 mà không có biết đặt dấu hỏi thì là hài nhi tóc bạc. Là đứa trẻ sống lâu, chỉ có già mà không có trưởng thành. Cái loại người này sống lâu thành đồ cũ chứ không thành đồ cổ. Cái hạng này sống lâu chỉ thành đồ cũ thôi. Có phân biệt được đồ cũ với đồ cổ không? Vì để thuyết phục cái vị hiệu điều đó. Cho nên hôm qua anh em chúng tôi dắt nhau đi chợ trời là chỗ đó. Đồ cũ nó khác đồ cổ. Đồ cổ một cái chén có thể lên mấy triệu, mà đồ cũ thì mình liêng ẩu cảnh sát bắt. Có biết không? Ở đây tôi có biết cô Phật tử rác cỏ nhét vô trong cái thùng rác bị cảnh sát phạt 200 fr. Tại cái thùng đó là người ta chỉ được nhét rác nhỏ thôi mà bà nhét cái bao rác hơi to thì cỏ vừa nhét bên đây là bên kia đường thấy nó bắt lấy có 200 đồng chuyện đó xảy ra trước mắt tôi. Cho nên đừng có ẩu, thùng rác bình thường là bà con chỉ được để rác mà lớn vậy thôi chứ còn mà lấy rác nhà mà nhét vô là 200 mà bữa nay có thể lên rồi.

Cho nên có những người sống lâu chỉ là hài nhi tóc bạc, sống lâu chỉ là đồ đồ cũ chứ không phải là đồ cổ. Mà muốn thành Phật thì phải sống ngược lại cái đó. Bây giờ hiểu chưa? Như vậy thì trước hết tôi đã nói về vũ trụ bà con nắm được chưa? Tất cả chúng ta chỉ là từng cá nhân, từng cá thể với vô vàn những cá biệt, mỗi chúng ta chỉ là những cá thể với những cái đặc điểm cá biệt và với một cái điểm tương đồng nào đó chúng ta cùng có mặt trong một gia đình một tỉnh, huyện, xã, ấp, thành phố, vùng miền, khu vực đất nước, châu lục, bán cầu và hành tinh đấy tuy cùng có mặt nhưng mà chúng ta vẫn có một cái điểm riêng, chúng ta vẫn có những cái điểm riêng. Do cái điểm đồng chúng ta có mặt trong một Phật xác nhưng mà trong cái Phật xác đó mỗi đứa vẫn một góc trời, vẫn riêng một góc trời. Cùng cha cùng mẹ nhưng mà sức khỏe khác nhau đúng không? Hôn nhân, tình yêu, sự nghiệp, sức khỏe, tuổi thọ khác nhau đúng không? Đấy có điểm đồng mình mới gặp nhau trong một gia đình nhưng mà có cái điểm dị cho nên trong cái đồng đó mỗi đứa vẫn một đường riêng. Và cái này mới ghê. Buồn vui của mình, người bên cạnh không có share được. Đúng Không tôi bị đau ruột thừa bà xã tôi có share được không? Chỉ có một vài trường hợp đặc biệt là người nghe họ chế ra một cái máy là khi mà bà vợ bà sinh con thì cái đau đó share cho ông chồng được. (Thì có một lần đó thì cái bà đó bà đau quá thì mới kêu ông chồng vô để mà ghim cái máy vô thì ông chồng ông nói sao không nghe đau thì cứ rên rên riết thì ông hàng xóm chết. Thì cái trường hợp là hợp đặc biệt mình không có nói chứ đa phần ý đa phần thì ai đau là người đó chịu thôi đó chứ không có cái dụ mà mà cái máy đó tôi nghi chắc không có đau. Tại có nhiều lần tôi đau mà tôi đâu có , mấy vị làm

sao mà tôi đau, nói cái máy đó quý vị tin thì kẹt tôi nhiều bữa tôi đau rồi mấy vị nghi ngờ cái phạm hạnh của tôi nữa, giỡn nhưng mà thật nha).

Rồi như vậy chúng ta biết về Phật xác rồi bây giờ học tới mình nè. Mỗi một chúng sinh như vậy nó gồm có một cái Tịnh Nhân tức là ác thiện. Cái thiện đó là $1 + 13 + 25$ (Tâm thiện = 1 tâm + 13 tâm sở chung + 25 tâm sở tịnh hảo). Cái ác đó là $1 + 13 + 14$ (1 tâm + 13 tâm sở chung + 14 tâm sở bất thiện).

ở trong mỗi một chúng sanh nó gồm có một cái vòng âm dương thế này nè mà trong đó nó gồm có hai phần, phần ác và phần thiện. Phải hai cái chứ. Cái phần này là phần hồn nè. Còn cái phần này là cái phần xác. Rồi mỗi chúng sanh nó gồm có hai phần đó là phần hồn, phần xác có đúng không?

Thì cái phần xác của mỗi người là cái gì? Là bốn đại : đất, nước, gió, lửa á. Mà nói rộng là cộng với 24 thứ vật chất tùy thuộc. Derived tức là phát sinh ấy. Có nghĩa là căn bản chỉ là bốn đại nhưng mà từ cái bốn cái này nó mới này ra những cái khác. Thí dụ như là sắc tố nam nữ, học môn nam nữ.

Xong chưa? Rồi cái nutrition trong cơ thể mỗi con người. Thí dụ như là sức khỏe mình trong đó mình canxi rồi B1, B6, B12, B40 gì đó là trong cái cơ thể của mình. Thì cái đó là những cái thành tố vật chất đó nó đi ra từ từ con số bốn này. Phải học bốn này là cái gì? Đó là phần xác.

Còn phần hồn thì mỗi người gồm có hai bản năng đó là thiện và ác. Thì cái thiện ở đây nó gồm có số 1 là cái gì? là tâm, tâm ở đây chỉ là biết thôi. Không có thiện ác gì hết. Đức Phật có tâm không?

Dạ có. Rồi con giun cũng có tâm đúng không?

Nhưng mà cái vấn đề là cái biết này nó cộng với cái gì? Các vị thấy ở đây 13, 13 cái này là 13 cái gì? 13 cái gọi là tâm sở, gọi là 13 tâm sở trung tính. Tức là nhờ có 13 cái này nó làm nền.

Canh rau, canh trái, canh củ. Canh rau là sao ta? Nước cộng với gia vị rồi cộng với rau. Canh trái là nước cộng với gia vị cộng với trái

Canh củ là nước cộng với gia vị cộng với củ

Như vậy thì mình thấy nước và gia vị giống nhau đúng không?

Gia vị là cái gì? Đường, muối, bột nêm, gia vị. Còn nước thì tất cả canh là phải có nước. Tất cả canh đều có gia vị. Nhưng mà cái phần sau này mới một nè. Cái này là nước nè. Cái này gia vị nhưng mà cái phần 14, 25 này nó chính là trái.

(Sẵn tôi nói luôn nhiều người nói sai. Cái trái đắng nó đắng kêu là cái trái gì? Khổ Qua Có có ai kêu hữu không? Có người kêu ỏ hoa, có người kêu hữu qua, có người kêu khổ. Khổ là đắng, còn hữu là thối hư. Cho nên khổ qua là đúng nhưng mà hữu qua là cái trái dưa hư.)

Rồi như vậy thì mình thấy canh rau á là nó gồm có nước, gia vị và rau. Canh trái là bầu, bí cộng với nước và gia vị. Còn canh củ gồm có các loại khoai. Khoai từ, khoai môn, khoai mỡ. Nhưng mà căn bản vẫn là nước cộng với gia vị và cộng với 14. Thì nước chỉ là cái biết thôi nha. Nghe cho kỹ.

Cái biết chỉ là cái biết. Cái biết nó gồm có 6. Cái biết nó gồm có 6 nha. Cái biết này nó gồm có 6. Cái biết của con mắt thì mình gọi là nhãn thức. Cái biết ghi là một nhưng mà phải hiểu ngầm nó là một trong sáu. Một trong sáu

Nhãn thức là cái biết của con mắt. Quý vị phải đồng ý với tôi. Hình ảnh và hình dáng không có cách nào để mình nhận biết ngoài con mắt đúng không? Không thể đúng không? Rồi âm thanh tiền động không có cách nào để mình biết ngoài tai đúng không? Cái mùi cũng không có cách nào để biết ngoài cái mũi. Cái vị cũng không có cách nào để biết ngoài ra là lưỡi. Xúc giác cũng không có cách nào để biết ngoài ra là cái thân. Xúc giác này gồm có cái gì? Nóng, lạnh, cứng, mềm, nặng, nhẹ, mịn, nhám. Thì đó được gọi là cái đối tượng của xúc giác. Và cái cuối cùng đó là Pháp trần. Có nghĩa là tất cả những gì mà năm giác quan vật chất không có biết được. Thí dụ như chính trị, tôn giáo, triết học, lịch sử, văn hóa. Mấy cái này mình phải biết bằng cái giác quan thứ sáu. Thì tất cả những cái đề tài mà nó trừu tượng abstract thì những cái đó được gọi là cảnh pháp.

Rồi như vậy thì cái đầu tiên là cái biết này nè nó là một trong sáu tức là bản thân cái biết của con mắt, cái biết của lỗ tai nó không là thiện ác đúng không?

Nhưng mà đằng sau đó nó cộng với cái gì cái đó mới quan trọng á.

Nó cộng với cái gì? Hiểu không ta? Rồi bây giờ tới 13 này là cái gì? 13 này á nó chính là những cái yếu tố tâm lý bắt buộc phải có để cho cái số một để làm việc một cách hiệu quả. Đây là lý do tại sao chúng ta không thể học online được. Phải học mặt giáp mặt là vậy đó. 13 cái này là 13 cái yếu tố tâm lý nó hỗ trợ cho cái này làm việc, 13 cái đó là cái gì? Là cảm xúc, là hồi ức, là kinh nghiệm, là

khả năng tập trung tư tưởng, là cái khả năng hướng tìm. Hiểu không ta? Thí dụ như bây giờ các vị nhìn cái lá đó, không biết cái lá này kiểu lá gì ta. Thì trong lúc cố nhớ đó thì chúng ta phải quy động rất là nhiều cái thành tố tâm lý, đúng không? Thì những cái thành tố đó nó nằm trong cái này trong số 13 này mà chúng ta sẽ có một dành một ít thời gian để học nhóm chứ còn bây giờ tôi chỉ giảng chung thôi rồi bà con học nhóm với nhau cũng dễ hơn. Học nhóm thì này có mấy anh hứa giúp các vị, bà con có đem quyển A tỳ đàm ở đây không? Có. Thì ai có thì tập trung học nhóm giùm. Thì đây chỉ là cái biết thôi. Cộng với 13 cái này là 13 cái thành tố tâm lý căn bản để giúp cho cái này làm việc. Còn cái chuyện mà cái tâm của mình là thiện ác là nó nằm ở 25 hay là 14. 25 ở đây là nó là những thành tố tâm lý tích cực. Thí dụ như từ bi, kham nhẫn, thiền định, trí tuệ, bao dung thì cái đó được gọi là thành tố tâm lý tích cực. Còn cái thành tố tâm lý tiêu cực là cái gì? Hòn giận, ghen ghét, búng xỉnh, toan tính, sợ hãi. thì cái đó được gọi là thành tố tâm lý tiêu cực. Như vậy các vị hình dung ra một một chúng sanh chưa? Và kể từ hôm nay khi mà nói đến chúng sanh đầu đó là con người hay là một con heo, con lợn thì mình cứ hình dung thế này. Một con người hay là một con lợn, một người phạm hay là một bậc thánh gồm có hai phần đó là phần xác và phần hồn. Phần xác đó căn bản là bốn đại. Còn phần hồn thì nó nằm ở cái chỗ thiện ác. Ác ở đây có nghĩa là $1 + 13 + 14$. Còn thiện cộng là $1 + 13 + 25$. Nắm được chưa? Có nghĩa là lát nữa bà con đi bộ bà con nhìn cái con vật nó bò. Bà con nhìn bà con biết ở đây là cái xác là bốn đại. Còn phần hồn có nghĩa là nó gồm có hai phần $1 + 13 + 14$, $1 + 13 + 25$ vấn đề nằm ở chỗ cái đó 14 với 25 cái nào nhiều? 14 nhiều đó là người bất thiện, 25 nhiều đó là người người lành. Mà nhiều đây nó gồm có bao nhiêu trường hợp? Ba trường hợp. Một là sometimes thỉnh thoảng. Thứ hai là often là thường xuyên. Thứ ba là always là luôn luôn.

Thì trong nhóm mình tự mình học tới đây mình biết tự mình xét mình là thuộc về trường hợp nào. Thỉnh thoảng, thường xuyên hay là luôn luôn. Cái thiện của mình. Cái thiện của mình tự mình xét bây giờ bữa nay nó mới bung ra bây giờ các vị mới thấy các vị hay hay dở là chỗ này nè mình coi mình là cái thiện của mình là thỉnh thoảng hay thường xuyên hay là luôn luôn rồi bây giờ quay qua cái ác, cái ác của mình là thỉnh thoảng thường xuyên hai luôn luôn. Cái này mới ghê nè. Trong kinh nói thiện ác của mỗi người nó là hoa và cỏ. Có những người cái tâm của họ là cỏ trong hoa và có những người là hoa trong cỏ. Có hiểu không? Một người thường xuyên bất thiện thỉnh thoảng có tâm thiện thì được gọi là trong Hoa trong cỏ. Còn người thường xuyên thiện mà thỉnh thoảng bất thiện thì gọi là cỏ trong hoa. Thì tự mình hiểu mình là thượng vì cái loại nào.

Thì kể từ hôm nay khi mà bà con sống một mình không có thầy bạn bà con vẫn có thể tự nhìn mình. Nhìn rất là rõ biết rõ rằng bốn đại của tôi dầu tôi cao 1,7 m Dầu tôi sáu múi hay là ba vòng thì tôi vẫn là bốn đại thôi. Còn đôi về tâm lý của tôi thì chỉ gồm có hai phần thiện và ác. Thiện ở đây là $1 + 13 + 25$. Còn ác của tôi là $1 + 13 + 14$. Vấn đề là 14 của tôi là là thảm cỏ hay là bụi cỏ. Còn thiện của tôi là cánh đồng hoa hay là bụi hoa. Và chúng ta hoàn toàn có thể đoán được tương lai của mình thông qua mình nhìn vào cái nội tâm của mình.

Cho nên cái có một cái ông thầy bói người Thái ông bói rất là giỏi nổi tiếng lắm hoàng gia mà ông bói sau này ông đi tu thì có nhiều đại gia tới xin ông coi bói giùm mà lúc ông đã là một vị cao tăng rồi thì ông nói câu thế này: “Bói tương lai không bằng tạo tương lai.” Nghe kịp không? Mình không biết kiếp sau của mình nó như thế nào thì mình coi bây giờ mình đang sống nhiều với 14 hay là 25. Bói tương lai không bằng tạo tương lai. Bây giờ mình cứ xòe tay nhờ ông thầy ông coi làm bác sĩ được hay không nó không chắc ăn bằng bây giờ mình đi học ngành y đúng không. Cứ cầm đầu đi học ngành y là cái khả năng làm bác sĩ rất cao. Cầm đầu đi làm ăn thì khả năng làm đại gia rất cao. Còn ăn rồi mà cứ đi kiếm thầy xè tay xè chân vạch bụng lên nhờ ông coi giùm thì tôi thấy khả năng đó rất thấp. Mà đa phần mấy bà mấy cô mình là khoái nhờ người ta coi giùm. Mà bà con biết nhờ người ta coi giùm nó có ba cái bậy. Cái bậy thứ nhất mình nhờ người ta coi giùm có nghĩa là tự thân mình không có tự tin đúng không? Nếu mà mình biết rõ mình đang sống như thế nào, mình đang làm việc như thế nào thì mình đâu có cần người ta coi. Khi mình nhờ người ta coi nghĩa là mình không có tin mình lắm. Mà một người thiếu tự tin mà mong có sự nghiệp lớn thì tôi nghĩ chuyện đó hơi bị lạ phải không? Có hiểu tôi nói không? Thứ hai, khi mà mình nghe thầy Bói nói nếu mà mình tin thì mình sẽ sống trong cái run sợ cũng không nên mà mình sống trong một cái niềm vui mà mơ

hồ cũng không nên, mà nói không tôi coi cho vui chứ tôi không có tin thì càng bậy nữa. Không tin coi làm cái gì mất thời gian đúng không? Hiểu không? Không tin thì coi làm cái gì còn nếu tin thì tự nhiên mình đi rớt cái lo vào trong lòng của mình. Và cái điều bậy thứ ba, Thiện ác của mình nó luôn luôn biến động không đứng yên. Có lúc chúng ta là hoa trong cỏ, có lúc là cỏ trong hoa. Cái phần này thầy bói bói không ra. Thầy bói họ chỉ dựa vào cái gì đã có sẵn ở trên đây. Họ chỉ dựa vào cái ngày sanh của mình trong tử vi. Họ dựa vào cái gì có sẵn thôi. Hiểu không? Ngày sanh là cái có sẵn đúng không? Và chỉ tay là cái có sẵn đúng không? Cái tướng của mình á, cái nhân trung, cái sơn căn là cái có sẵn. Nhưng mà cái mà sẽ thay đổi cái phần này thầy bói thấy ko được. Cho nên tôi kể một câu chuyện rất là quan trọng trong kinh. Có cái lần đó một ông đệ tử của ngài Mục Kiền Liên thỉnh Đức Phật và chư tăng về tư gia cúng dường một tuần lễ, cái lễ cúng dường đó bắt đầu vào thứ hai tuần sau, mình nói theo ngôn ngữ bây giờ cho dễ hiểu. Thì ngay lúc đó có một cái bà sản phụ bà mang thai rất là lâu. Quý vị có nghe cái chữ chửa chửa trâu không? Khi mà bà sanh ra được bà mừng lắm bà mới thỉnh Phật và chư tăng cúng dường mà bà thỉnh đi vào ngay đúng cái ngày mà của cái ông kia ông tăng thì cái gia đình của cô này vào gặp Phật và thỉnh thì Đức Phật ngài nói rằng ngày đó đã có người thỉnh người đó chính là đệ tử của Mục Kiền Liên hãy đến thưa chuyện với Mục Kiền Liên đi thì cái gia đình của cái cô nó đến gặp ngài Mục Kiền Liên, ngài hứa là ngài sẽ can thiệp thì ngài đến ngài nói với ông đệ tử ngài nói cái ngày của con thì Đức Phật và chư tăng biết nhưng mà tại có cái duyên sự đặc biệt con nương được hay không, sư phụ nói làm sao không nương nhưng mà ông nói nương thì được nhưng mà sư phụ hứa với con ba điều thì con con hứa con nương. Ngài Mục Kiền Liên mới nói đi, Mục Kiền Liên mà ngài hứa là trời sập cũng không có sai đó. Thì ông nói là sư phụ phải hứa với con là con không có chết trước cái ngày con trai tăng thì ngài Mục Kiền Liên ngài trong nháy mắt ngài nói ta bảo đảm con 100 tuổi.. Rồi ngài nói điều thứ hai ông nói dạ con xin sư phụ hứa là con từ đây đến lúc mà con cúng dường con không bị tán gia bại sản, tài sản con phải ok chứ con cháy rụi làm sao thì ngài Mục Kiền Liên ta hứa con ăn suốt 10 kiếp cũng không hết, rồi điều thứ ba nói dạ ngài phải bảo đảm là niềm tin của con đối với tam bảo từ đây cho đến lúc đó không mất. Ngài nói không, cái phần đó là phần của con. Cái bài kinh này rất là quan trọng một vị A La Hán thần thông nghiêng trời không bảo đảm chuyện đó. Cái mạng của ta, mạng của con thì ta thấy là trăm tuổi rồi. Rồi thứ hai tài sản của con ăn 10 kiếp không hết ta thấy. Nhưng mà cái niềm tin của con thì tự con thôi. Cái Câu kinh nó rất là quan trọng. Thì ông nói dạ nếu mà sư phụ bảo đảm được con hai điều trước thì điều thứ ba này con bảo đảm con chết cũng không bỏ Phật. Thì ngài Mục Kiền Liên nói vậy là xong rồi thì mới nương. Ừ cái câu chuyện đó đối với tôi rất là tâm đắc câu chuyện đó. Cho nên mình cái gì mình cũng nhờ thầy bà tụng niệm thật ra mình quên là cái chuyện cốt lõi vẫn là mình. Kinh đó ở trong Kinh bốn sinh. Để tôi chỉ các vị cái cách, có biết tự tìm cái từ khóa không?. Bởi vậy bài kinh đó nó cho mình biết một chuyện đó là làm gì thì làm cái căn bản đạo tâm của mỗi người phải tự xây dựng không có thần Phật nào giúp mình được và nó có chứng minh nếu mà thần Phật thánh hiền mà giúp mình được thì hôm nay chúng ta có vậy không? Chư Phật có đại bi nhưng chư Phật không có giúp được cái người mà thiếu căn nha.

Như vậy đó thì thiện ác ở đời là do các điều kiện nội tại và ngoại tại. Nội tại là gì? Là do bản thân mình có hàm dưỡng hay không? Thì đó gọi là nội tại. Còn ngoại tại là gì? Là những điều kiện bên ngoài. Thí dụ như mình sống ở đâu, mình thường gặp ai. Cái này rất là quan trọng. Trong kinh nói một người có trí tuệ cỡ nào đi nữa nên mà nếu lâu ngày một thời gian dài mà sống chung với những người không xài cái này lâu ngày mình cũng bị ảnh hưởng. Có rất nhiều sinh viên học giỏi, gia đình rất là đàng hoàng, có hàm dưỡng, có tu dưỡng mà trong thời gian ở campus với bạn á xong đi ra hư. Có trường hợp đó và có những người trí tuệ không có đặc biệt, gia thế cũng rất là tầm thường nhưng mà nhờ sống chung với người lành sau một thời gian dài họ cũng có sự chuyển hóa nhớ nha. Cái đó rất là quan trọng và ở đây bà con có biết chút ít về sinh vật bà con biết có những loại cây trái khi mình trồng ở khác cái điều kiện thổ nhưỡng cái mùi vị nó cũng khác, cái kích thước cái hình dáng cái tuổi thọ nó cũng khác. Có đúng không? Các vị có chơi bonsai chưa?

Cũng cái cây khế đó mà mình trồng bên ngoài nó khác cây khế bonsai có đúng không? Và đa phần những người người phàm phu của mình đều là những cây bonsai. Hiểu không? Mình là cây khế,

mình là cây ổi rất là ok. Tự nhiên đi lấy chồng rồi thì nhà chồng là cái chậu bonsai và mình chỉ phát triển thiện tâm của mình theo cái chậu mà nhà chồng cung cấp. Có đúng không?

Tôi chơi thân với các vị, thì các vị chính là cái chậu để giam nhốt cái cây của tôi. Và ở đây cây có hai cây thiện và cây ác. Có những trường hợp bản thân tôi là người rất là xấu tính nhưng mà nhờ tôi ở gần các vị đây. Các vị là những người tốt cho nên cái cây xấu của tôi, cái cây bất thiện của tôi nó teo tóp lại. Hiểu tôi nói không? Thì các vị nhốt nó ở trong cái chậu mà đất với nước nó không có được nhiều. Đó là trường hợp may mắn. Còn xui nếu mà tôi ở gần các vị mà cái cây bất thiện của tôi mà nó được các vị tưới tắm mà đem ra ngoài chỗ đất tốt thì coi như cái cây của tôi nó phát triển tha hồ. Thiện cũng vậy. Nghe cho kỹ. Môi trường sống của mình gồm có chỗ ở và những người mình thường gặp. Hai cái này nó cộng lại cộng với điều kiện sinh hoạt nó mới biến chúng ta thành cái cây phát triển bên ngoài hay là bên trong chậu. Và cái cây đó là cây thiện hay là cây ác. Hiểu không ta? Cho nên tùy chỗ ở của mình, tùy vào những thầy bạn mà mình gặp gỡ chưa hết. Bây giờ còn có cái thế giới mạng. Tùy thuộc vào những gì mình đọc. Mình lướt web mỗi ngày nó có một cái tác động cực lớn lên trên cái đầu óc của mình nha. Sẵn đây tôi nói luôn có những người rất là nhúc nhát nhưng mà do lên mạng đó chơi bạn xấu lâu ngày họ có khả năng tự tử có biết chuyện đó không? Có những các vị có nghe cái chữ dạt vòm không?

Dạt vòm là bỏ nhà đi hoan ý. Có những cô gái rất là nhúc nhát, gia đình rất là đảng hoàng nhưng mà do chơi với bạn xấu, do lướt web, do alo do tin nhắn lâu ngày có một hôm nào đó tự nhiên cái cuốn quần áo đi theo đi bỏ nhà đi thì cái đó đâu ra là do cái môi trường xung quanh mình á cái đó rất là quan trọng

Cho nên sáng nay tôi giảng hai chuyện chuyện thứ nhất chúng ta đang ở trong cái thế giới như thế nào chúng ta đang sống ở trong một cái galaxy nha trong cái galaxy đó nó gồm một mặt trăng một mặt trời, một venus một sao Mars một cái saturn thì một khối 9 cái như vậy nó được gọi là Một thái dương hệ, 1000 thái dương hệ như vậy nó là một tiểu thiên. 1000 cái tiểu thiên thế giới đó là một cái trung thiên và 1000 cái trung thiên đó là một cái đại thiên. 10.000 cái đại thiên thì nó là một Phật xác. Mà xác đây không phải là giết mà xác đây tức là khu vực hoàng pháp. Một cái Buddha zone.

Và ai là người đã phân định đã bố trí sắp xếp cái bố cục này? Chính là chúng ta. Chúng ta giống nhau. Chúng ta sẽ có mặt ở trong cái Phật xác đó. mà gần hay là xa thôi nhưng mà trong cùng của Phật xác nghe kịp không? Rồi xong.

Rồi phần thứ hai tôi giảng về cái gọi là chúng sinh. Mỗi chúng sinh nó gồm có hai phần đó là phần xác và phần hồn. Phần xác nó chính là $4 + 24$. Còn phần hồn thì nó gồm có hai cái công thức ác và thiện. Ác thì là $1 + 13 + 14$. Thiện là $1 + 13 + 25$. Xong chưa? Học tổng quát. Chính từ cái 14, 25 này nè nó mới dẫn ra một loạt công thức sau đây.

Thiện, sáu căn biết sáu trần bằng 25. Có hiểu không ta.

Ác sáu căn biết sáu trần bằng 14

Khổ là sáu căn biết sáu trần bất toại

Sướng là sáu căn biết sáu trần như ý.

Thiện -> Sướng, Ác -> Khổ

Thiện đời này là nhân sướng đời sau

Sướng đời này là quả thiện đời trước

Ác đời này là nhân khổ đời sau.

Khổ đời này là quả đời trước.

Vậy đó mà đừng có chê cái này nhà quê nha. Nó là một cái công thức. Nó là một cái công thức giống như bảng Cửu Chương chương vậy đó. Có nghĩa là mỗi lần bây giờ bởi vậy cho nên ngài ngài Lenin ngài nói cái này bà con nghe nè. Khi người ta tấn công mình đó là người ta đang gieo nhân ác và mình đang gặt quả.

Hiểu không?

Mà nếu mình phản ứng lại là vừa nhận quả xấu mà vừa tạo nhân

nhân xấu. Nhân ác. Hiểu không? Đó nhờ biết mấy cái công thức đó mình trong cuộc tu nó sáng

trung. Cái nhớ là ông đó chữ tôi thì ông đã đang gieo nhân ác mà tôi đang chịu quả ác đang gặp quả xấu mà tôi phản ứng lại ông ấy là tôi vừa nhận quả ác mà tôi vừa gieo nhân ác. Xong chưa và từ đây

về sau cứ là đi ngòi thiên, mà mỗi lần đang đi kinh hành thế này mà thấy có cái tâm xấu mình biết là đây là nhân khổ đời sau mà đang đi mình thấy gió mát là mình biết đây là quả lành đời trước hiểu không. Nó sáng trung vậy đó đang đi kinh hành đó đang đi đang đi bước từng bước Chánh niệm biết là dờ lên biết là đạp xuống dờ đạp biết rõ đang đi mà tự nhiên có một cái tâm xấu xuất hiện là biết đây là nhân khổ đời sau, biết nó mà biết nó xong nhận diện nó xong đi tiếp mà đang đi tự nhiên khởi cái cái lòng lành khởi cái lòng lành tính chiều nay vô giúp ai cái gì đó mình biết đây là nhân sướng đời sau như vậy thôi rồi đi tiếp suốt một ngày chỉ có bốn cái thiện ác buồn vui. Một ngày chỉ có bốn cái đó thôi nhớ ha.